

Cartes al Director

Quan els bambús floreixen

Al Nord de l'Índia, a l'Estat del Himachal Pradesh (i altres) els bambús formen gran part de la vegetació forestal. I els boscos hi són ben frondosos. Estan, aquests, habitats per tribus primitives anomenades adivasis, que viuen en un primitivisme quasi bé increïble en la nostra edat nuclear, i no en petits nombres. Encara van vestits amb el clàssic «taparrabos» i són analfabets en la seva majoria i fins ingenus i senzills, però posseeixen també qualitats que demostren gran intel·ligència —enfocada, si voleu, en altres coses diferents de les d'una societat que en diem avançada— per viure en les condicions que la seva terra els proporciona.

Els són caçadors més que res. Amb fletxes i amb trampes que ells mateixos es fan i que són efectives i primitives. Cultiven el mínim de terra per poder viure i complementar l'aliment que la carn de les caceres els proporciona.

Ningú no sap quan floriran els bambús. Ho fan sense que cap botànic n'hagi donat la raó encara, sembla, quan els hi ve bé. A voltes dintre d'un parell d'any, i a voltes al cap de quaranta anys i fins cinquanta. Quan floreixen els bambús del bosc, no tindran collites ja que hi haurà una plaga de rates de varies espècies que farà paor. O ens en faria a nosaltres. No se sap que tenen les flors dels bambús que atreuen les rates de totes les regions dels voltants, i fins de Birmanya, Nepal, i la Xina. Vénen a milions, de diferents espècies (potser als naturalistes els interessaria saber quantes n'hi ha). A Espanya es veuria com una calamitat, i estic segur que les senyores de les cases s'enfilarien fins a dalt del monument de Colom per fugir-ne. Però sembla que els adivasis, tan intel·ligents com nosaltres, però amb la intel·ligència enfocada envers altres coses (no cap a desenvolupaments atòmics) no ho veuen amb tant mals ulls. Amb bambús mateixos fan moltes trampes, primitives si voleu, però molt enginyoses per atrapar totes les rates que puguin. Fan unes estacades deixant solament uns forats com portes de sortida d'alguna fortalesa per on hi puguin sortir i passar totes les rates. Si hi ha rius o canals (encara que les rates saben nedar, però els

agrada més passar per ponts a peu sec perquè van més de pressa) hi posen com uns ponts de bambú, amb els paranyes al final per poder-ne caçar el màxim. I n'agafen a milers, i certament que, segons les narracions i l'experiència dels nadius adivassis, són menjar suculent. Certament que gaudeixen d'un bon rostit de rates que agafen i posen en cistells, i saben guardar asseccant-se en cordills i d'altres maneres. Potser no hi haurà massa diferència en menjar conill o rata. Està clar les rates de Barcelona són de claveguera i viuen entre porqueria i són repugnants, més les que vénen dels camps semblen més fines i delicades i ben alimentades.

Fa dos anys només, que tinguérem també plaga de rates. N'eliminàrem a moltes mobilitzant a tot el poble i posant una pastilla mortífera a cada forat dels camps que matava a tota la niuada. Destrossaren les 3/4 parts de les collites. Les aus de rapinya, de moltes varietats, serps, guilles, i altres animals, disminueixen aquestes plagues. Però encara no s'ha trobat la solució per prevenir la invasió quan els bambús floreixen. I ja estan començant a florir.

J. TRAVESA

Rajkot 30/3/1979

Sr. Director de «Ronsana»

Motos al bosc de l'escola

Al número passat de la revista llegia que el bosquet tocant al Grup Escolar Ronçana era arranjat per fer-hi una pista de cross, és a dir per córrer a peu els nens i nenes durant l'hora dedicada a l'esport. No hi ha res a dir, al contrari.

Si fora de les hores escolars també hi córrer i a més a més hi van en bicicleta (ciclo-cross), també trobo que és un bon exercici i diversió i la quitxalla té tot el dret a totes dues coses.

Ara bé: d'ençà que han tret les soques de les alzines i han anivellat el terreny, se l'han fet seu els «fans» de les motos i corre el risc de convertir-se en una pista de moto-cross. No deu ser pas aquesta la intenció de l'Ajuntament.

Hi ha diferència, oi, entre una cosa i l'altra? Durant quatre dies hi he observat bicicletes i motos, amb perill evident per a les primeres, perquè no s'han envestit per miracle.

Potser valdria la pena que l'Ajuntament hi prengués mesures de bon començament. La invasió de motos en un terreny pensat per a d'altres activitats pot causar la dispersió de la quitxalla, l'allunyament dels ocells, l'arrasament de la terra... Que després, temps a venir, no ens hàgim de queixar que ja no hi ha res a fer!

Maria Lluïsa Pallejà

Sr. Director de «Ronsana»

Què es el que estan fent entre Can Noble, Can Gómez i Can Rosanes de l'Ametlla?

El Grup de Defensa del Patrimoni Natural de l'Agrupació Excursionista de Granollers, com a grup que som de defensa de la natura, ens declarem totalment en contra a qualsevol cosa o fet que atempti contra la naturalesa i el nostre patrimoni natural, i més en aquests moments de transició els quals són aprofitats sense miraments de cap mena, per part dels «Senyors Urbanitzadors», la qual cosa significa complicar encara més la situació urbanística dels nous Ajuntaments.

Entre moltíssims altres exemples més o menys greus, n'hi ha un que el tenim molt aprop, concretament en el municipi de l'Ametlla del Vallès, en el qual, a la zona compresa entre Can Noble, Can Gómez i Can Rosanes, d'una manera molt discreta i precipitada, han començat a obrir uns carrers pel dret, amb gran destrossa de bosc i també de conreus, tot això, però, sembla ser que «amb permís de l'Ajuntament». Trobem molt estrany que permissos com aquests els Ajuntaments els vagin repartint tan olímpicament quan moltes vegades els municipis no tenen cap mena de Pla General d'Ordenació aprovat per la Comissió d'Urbanisme. El cas concret de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès n'és un d'ells, la qual cosa significa que és totalment impropedient i il·legal qualsevol tipus de construcció, urbanització o similar que s'hi porti a terme.

Grup de Defensa del Patrimoni Natural de l'Agrupació Excursionista de Granollers

PINSOS RELATS s.a.

Telèfs. 841 61 26 - 841 62 82

LLIÇA D'AMUNT